

ՄԵՇ ՍԱԼԱ.

Հայաբնակ այս գյուղում համեմատարար ըավոք վիճակում պահպանվել է միակ արժեքավոր հուշարձանը՝ ս. Ասավածածին եկեղեցին. որը կառուցվել է 1780-ական թվականներին, գյուղի հիմնադրումից հետո: Հուշարձանը զանվում է գյուղամիջյան մեծ հրապարկում: Ներսի պատերին պահպանվել են նորագույն շրջանի որմնանկարներ, որոնցից երկուսի աակ կան արձանագրություններ:

534. Հյուսիսային որմնապատկերի տակ՝
ՅԻՇԱՏԱԿ է Մ[Ա]Հ[ՏԵՍ]ՒՒ ԲՍ.ՂԴԱ.ՍՍ.ՐԸ ՄՀԻԱՆՑ ՄԲ ԱԾԱՇՆՍ. ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ՄԵՇ ՍԱԼԱ.ՑԻ
1892 ԱՄԻ, 2-Ն ՆՌԵՄԲԵՐԻ:

535. Հարավային որմնապատկերի տակ՝
ՅԻՇԱՏԱԿ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ՄՀԻԵԱՆՑ Հ. ՄՕՐՆ Մ[Ա]Հ[ՏԵՍ]ՒՒ ՄԱ.ՐԹԱ.ՑԻ ԳՎԻՆ ՄԲ ԱԾԱՇՆՍ.
ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ՄԵՇ ՍԱԼԱ.ՑԻ 1893 ԱՄԻ, 2-Ը ՆՌԵՄԲԵՐԻ:

ՄԵԾ ՍԱԼԱՅԻ ԳԵՐԵԶՄԱՆԸ

536. Տապանաքար, թևավոր խաչի աեսքով, սառին պահպանդանին՝ միայն թվականը.

1856:

537. Տապանաքար, գորշ ավաղաքարից 6 առղ. երեսին՝
ԾՆԵԱԼ է 1871 ԴԻՎԻՆ/ ՄԷՇ ՍԱԼԱ.Ց ԳԻՒՂՈՒՄ/ ԿԱ.ՐԱ.ՊԵՏ ՄԱ.ՐԿՈՍՈՎ/ ՊԱՅՊԻԶԻՕՎ/.
ՎՈՂՃԱՆԱԾ է 1914-ից, ԱՊՐԻԼԻ 11-ԻՆ:

538. Երկաթաձույլ կոթող, վրան՝ 2 առղ.
Ա.Ա.Տ ՀԱՆԳՉԻ ՄԱ.ՐՄԻՆ ՆԵՐՍԷՍ ԽԱ.ԶԳՐՈՒԶԵԱՆ ԽԼԻԵԱ.ՆՑԻ. / ՎԱԽՃ. 7 ՑՈՒԼ. 1900 ԱՄԻ 38
ԱՄ[Ա.Ց]:

539. Երկաթաձույլ կոթող, աապանաձե, 5. առղ. երեսին՝
Ա.Ա.Տ ՀԱՆԳՉԻ ՄԱ.ՐՄԻՆ ՎԱ.ՂԱ.ԹԱ.ՌԱ.Մ / ԿԱ.ՐԱ.ՊԵՏԻ ՄԵԼՔՈՆԵԱՆ/ ՏՈՄՐԱՑԵԱ.ՆՑ. / ԾՆ. 1-Ն,
ՄԱՐՏԻ / 1892 ԱՄԻ. ՎԱԽՃ. Ի 27-Ն 0ԳՈՍ. 1909 ԱՄԻ:

540. Տապանաքար գորշ ավաղաքարից, վրան՝ 3 առղ.
ՍՏԵՓԱՆՈՍ ՄԵԼՔՈՆԵԱՆ/ ՏՈՄՐԱ.ՑԵԱ.ՆՑ / ԾՆ. 1871, ՎԱԽՃ. 24 ՓԵՏՐ. 1911:

541. Տապանաքար, նույնահիպ, վրան՝ 3 առղ.
ԳԱԲՐԻԵԼ ՀԱԿՈԲԵԱՆ/ ԳՈՄՐԱՅԱՆՑ / 1894-1910:

542 Տապանաքար նույնահիպ, վրան՝ 3 առղ.
ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ՄԱ.ՐՏԻՐՈՍԵԱՆ/ ԼՈՒՍՊԻՔԱՑԵԱ.Ն / 1854-1908:

ՓՈՔՐ ՍԱԼԱ. (ՍՈՒԼԹԱՆ ՍԱԼԱ.)

Գյուղը հիմնադրել է 1780 թ.: Նույն ժամանակամիջոցում կառուցվել է (գյուղի աըելյան մասում) աեղի ս. Գեղրդ եկեղեցին՝ ոչ հայկական ճարտարապետական հորինվածքով: Ծինանոյւթը, ինչպես թվարկած գյուղական եկեղեցիներին՝ կարմրավուն թրծած աղյուսն է: Պահպանման վիճակը նախանձելի չէ: Պատճենին չունի ոչ մի հիշատակագրություն:

Գյուղից գեպի արեւելք, շուրջ 200 մ հեռավորությամբ գանվում է մինչև օրս գործող

գերեզմանոցը, որը նոր շլջանի է. Հինը գոյություն չունի:

Փոքր Սալայի գերեզմանց

543. Առ մարմարե հուշարձան, վրան 6 տող.

ԱԱՏ ՀԱՆԳՉԻ ՄԱՐՄԻՆ / ՎԱՂԱԹԱՌԱՄ / ԾԱՌՈՒԿԻ ՄԵԼՔՈՆԵԱՆ / ՂԱՐԱԳԵՈԶԵԱՆ /, ՄՆԵԱԼ
Ի 5-Ն ԱՊՐԻԼԻ 1891 ԱՄԻ, ԵՒ ՎԱԽՃԱՆԵԱԼ 7 ՍԵՊՏ. 1911 ԱՄԻ:

544. Տապանաֆարին՝ 3 առղ.

ԱԱՏ ՀԱՆԳՉԻ ՄԱՐՄԻՆ / ՎԱՐԹԱՆ ԵՐԿԱՆԵԱՆԻ / ՎԱԽ. 20 ՅՈՒՆՈՒԱՐԻ 1914 ԱՄԻ:

545. Տապանաֆարին՝ 3 առղ

ԱԱՏ ՀԱՆԳՉԻ ՄԱՐՄԻՆ ՀԱՅԿԱՆՈՒՇԻ ՂՈՒԿԱՍԵԱՆ ՄԻՐՈԽԵԱՆ / ՎԱԽՃԱՆԵԱԼ 6 ԱՄԱՅ / Ի
1910 ԱՄԻ:

546. Կոբող, թևավոր խաչքարի աեսքով, սաորկ՝ միայն թվականը՝ 1878:

ԹԱՆԳԱՐԱՆԱՅԻՆ ՑՈՒՑԱՆՄՈՒՅՆԵՐ, ԲԵՐՎԱԾ ՆՈՐ ՆԱԽԻՁԵՎԱՆԻՑ

547. Հիշատակագրություն, փորագրված է սպիտակ-գորշավուն մարմարե սալաքարին՝ 8
առղ.

ՅԻՇԱՅԱԿԱՎԱՐԻ ԴՐՈՒՅԴՐՈՒՅ
ԲԼԻՌԻՄՆՈՐԴԱՆԵԼԵՎԱՐԱԿ
ԵԱՆՏՐԵԿԱՐԱՑՈՒՄ ԴԱՏԵՐԻՆ
ՃՈՒՀԱՐԻ ՅԵՐԱՌՈՅՑ ՍՅԵ
ՓԱՇԵՐՄԻՆ ՄՄԱՆՈՒԼԵՎԱՐ
ԱԱՎՏԻՆ ԱՎԱՐՄՈՅԸ ՄԻՌՈ
ՃԱՎԱՌԱՎԱՆՄԱՀՄԱՎԱՐ
1785 Ի ՁԵՒՄԱՎՈՐՈՒՑ Է ԻՆ

ՅԻՇԱՏԱԿ է ԱԽՊԻՒՐՍ, ՈՐ է ԶՐՈՅ / ԲՂԵՌԻՄՆ ՈՐԴԱՆԱՆՈՒ
ԲԱՐԱԿ/ԵՍ.Ն ՏՆ ՆԻԿՈՂԱՅՈՍԻ ԴՍՏԵՐՆ / ՑՈՒՀԱՐԻՆ, ՅԵՒ
ՈՐԴՈՑՆ ՍՏԵ/ՓԱՆՆՈՍԻՆ ԵՒ ՄԱՆՈՒԵԼԻՆ, ԱՐԴ / ԱՌԱՋԻՆ
ԱԽՊԻՒՐ ԵՂԵՒԻ ՆՈՐԱ/ՇԵՆ ՔԱՂԱՔԻՍ ՆԱԽԻՁԵԱՆՈՒ /
1785-ԻՆ, ՑՈՒՆԻՍԻ ԱՄՈՅ 15-ԻՆ:

Մանոք. Գանվում է Հայաստանի պատմության պետա-
կան թանգարանում:

Հրատ. Ե. Մուշեղյան, 57

548. Կաղամար ոսկեջրած. արձանագրությունը գանվում է նիսաերից մեկի վրա.

ԻՎԱՅՐԻՆԻ ՎՐԱՊՈՒՅԹՐԻ ՊՐԻՎԱՐԻ / ՑՈՒՄԳԻ / 1794

Ի ՎԱՅԵԼՈՒՄՆ ՎԱՐԴՊԱՐՈՒՆԻ ՈՐԴԻ ՊԱՊԻՒՆ. ԹՎ[ԻՆ]. ՌՄԽԴ-ԻՆ (1794):

Մանոք. Գանվում է վերոհիշյալ թանգարանում:

Հրատ. Ե. Մուշեղյան, 75

549. Խաչ, ոսկեջրած, պատականելիս է եղել նոր նախիջևանի Գրիգոր Լուսավորիչ
եկեղեցուն: Քշոցածն շրջանակի մեջ, կենարոնում՝ Քրիստոնի խաչելության պատկերն է:
Բռնակի վրա՝ 4 առղ.

ՅԵՇԱՅԱՎԱՐՈՒՄ ԱՎԱՐԱ
ԴՐՈՒՅԴՐՈՒՅ ՎԱՐ
ԹԻՆ ՈՐԴԻ ԿԻՐԱԿՈՒՆԻ ՀՐ
ՈԱ ԸՆ ՌՄԽԴ-ԻՆ

ՅԻՇԱՅԱՎԱՐ է ՍՐ ԽԱԶՍ ՆԱԽԻՎԱՆ Ի ԴՈՒՌՆ ՍՐ ԼՈՒՍԱՈՐՁԻՆ
ԱՐՈՒ/ԹԻՆԻ ՈՐԴԻ ԿԻՐԱԿՈՍԻՆ ՀԼՈՅԴ/ՈՒՆ. ԻՎՀԻՆ, ԻՄԽՈԾ-ԻՆ (1799):

Մանոք. Գանվում է նույն թանգարանում (Փ. 6819):

Հրատ. Ե. Մուշեղյան, 77